

flaget under Nr. 7, ønsker jeg at omtale Endringsforslaget under Nr. 8; da dette Endringsforslag efter min Formening falder sammen med, hvad der er foreslaaet af flere Medlemmer ved Endringsforslagene under Nr. 1 og 2 og af det ærede Medlem fra Horsens ved Underændringsforslaget under Nr. 12, har jeg ikke Noget imod — for at lette Afstemningen — at tage det subsidiære Forslag under Nr. 8 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Det er vel paa samtlige Forslagsstilleres Begne? (Berg: Ja!) Altsaa, Endringsforslaget under Nr. 8 er taget tilbage. Er der Noget, som optager det (Dphold)? Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Berg: De Forslagsstillere, for hvilke jeg fører Ordet, ville stemme for Endringsforslagene under Nr. 1 og 2. Endringsforslaget under Nr. 2 er som sagt fuldstændig det samme som Underændringsforslaget under Nr. 12, og vi ville altsaa stemme for det af disse to Forslag, der kommer først til Afstemning. — Jeg ønsker endvidere at omtale vort sidste Forslag under Nr. 9, inden jeg gaar over til at omtale Hovedforslaget under Nr. 7. Til det sidste Forslag under Nr. 9 og det sig dertil knyttende, nu omredigerede Underændringsforslag af det ærede Medlem fra Horsens, skal jeg bemærke, at det er jo afgjort, at dette Forslags Stjæbne jo er afhængig af den Stjæbne, som Forslaget under Nr. 7 faaer. Naar Forslaget under Nr. 7 er vedtaget, da kan det ikke være særlig magtpaaliggende for de Forslagsstillere, for hvilke jeg fører Ordet, hvad enten vort eller det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Horsens til dette Punkt, bliver vedtaget, det vil sige, om hans Underændring til vor bliver vedtagen, eller vort bliver vedtaget uden denne Underændring. Forslaget under Nr. 7 er Hovedforslaget, det gaar ud paa, at de Medlemmer, der ville have Indflydelse paa et Valg af Udvalg, maa være tilstede i Valgets Dødblik, hvorimod det ærede Flertal ved Afstemningen sidste Gang, som de lade staa uforandret, have etableret et splinternyt Princip, som er ukendt i alle parlamentariske Forhandlinger, at man kan deltage i og udøve Indflydelse paa et Valg i en parlamentarisk Forsamling uden at være til Stede. Jeg gjorde ved forrige Behandling opmærksom paa, at naar de Herrer tør etablere et saadant Princip ved en saa vigtig Afstemning som Valg af Udvalg, saa er der kun, ja ikke engang et Spring til ogsaa at etablere et lignende Princip for den største Del af de Afstem-

ninger, som her foregaa; maaste de ville undse sig ved at foretage endelig Afstemning uden at være til Stede. Dette er min Overbevisning, at dette ikke er grundlovmedholdeligt, det kræfter vort Grundlovsprincip om Tilstedeværelse af Medlemmer, der ville udøve Rigsdagsgjerning. § 61 i Grundloven lyder saaledes: „Intet af Thingene kan tage nogen Beslutning, naar ikke over Halvdelen af Medlemmerne ere tilstede og deltager i Afstemningen“. Der kræves altsaa, naar der er Tale om Beslutning, ikke blot, at Medlemmerne skulle være tilstede i Folkethinget, men at de skulle deltage i Afstemningen. Grundlovens § 67 slutter sig ganske dertil med Hensyn til den forenede Rigsdags Beslutninger og Afstemninger. Saavidt mig bekendt havde man i de første 20 Aar af vort Rigsdagsliv opretholdt den Opfattelse, at Medsættelsen af Udvalg maatte føres ind under denne Bestemmelse i Grundloven og betragtes som en Beslutning, ligesom ogsaa Medsættelse af Bureau o. desl. Da i 1869—70, altsaa i Begyndelsen af 1870, saavidt jeg erindrer, den daværende Formand (Bregendahl) midlertidig var fraværende paa Grund af Sygdom, og afdøde Balthasar Christensen fungerede i hans Sted, lod han for første Gang den Betragtning gennemføre i Praxis, at der ikke behøvedes et Flertal af deltagende Medlemmer for Medsættelse af Udvalg. Jeg veed, det vakte megen Betænkelighed og Opsigt, men dog gik det saaledes, uden at Thinget tog dette op til Overvejelse, og da der ikke fra nogen Side er reist nogen Indsigelse mod denne Praxis, er den saavidt mig bekendt fulgt siden, at man ved Medsættelse af Udvalg og ved Valg af Formænd og Viceformænd har ladet Valgene gjælde, naaget der ikke har deltaget over Halvdelen af Thingets Medlemmer i selve denne Akt. Men det har aldrig været Tilfældet, at man har regnet med de tomme Stole. Naar Noget er valgt med 20, 30 Stemmer, undertiden med mindre, efter bagved liggende Afford, har der altid været Medlemmer, der have deltaget, virkelig levende tilstedeværende Medlemmer, der have deltaget i Valget. Og da man i Sjør gik over til, at Thinget kunde vedtage stiftende eller bekræfte, hvis det forlangtes, ved Afstemning Formandens Forslag, da var Baggrunden den, at var der et eneste Medlem til Stede, der ønskede Afstemning, kunde han forlange det. Beslutningen hervede altid paa, at tilstedeværende Medlemmer kunde foretage Afgjørelsen. Hele denne Fremgangsmaade kuldraster det ærede Flertal. Jeg mener nu, at man derved gaar Grundlovens Grundtanke imod, ikke blot for nær, men imod.